

[Glistrup]

pakker nu som før, at vi siger, at i det omfang det går ud på – og det gør de syv ud af de 13 ændringsforslag – at man forhøjer forøgelsen af skatteplyndringen yderligere, siger vi nej. Derfor stemmer vi imod de syv af de 13 ændringsforslag.

De seks af de 13 ændringsforslag går ud på lempelser, og derfor siger vi ja til disse seks af de 13 ændringsforslag. Man kan sige, at lempelserne falder lidt tilfældigt, specielt da de er beregnet i forhold til momsgrundlaget, der jo svinger sprælsk op og ned med indgående moms, og derfor er det næsten ikke til at se, hvor disse seks lempelser i grunden falder henne. Men der er altså seks lempelser, og derfor siger vi ja ud fra synspunktet, at selv om de falder tilfældigt, så er skattelettelser i hvert fald bedre end ingen skattelettelser, når der er tale om at indføre sådan en generel skatteforhøjelse, som jo er det eneste indhold i regeringens forslag i denne omgang, som det har været i de 19 foregående omgange.

Det har vi i og for sig også godt belæg for i vores gode nationalsang:

»Fly, skreg de, hver som véd et skjul!

Hvo kan bestå mod Danmarks Juel.«

Det er altså det, vi simpelt hen må gøre, finde et juleskjul, og det finder vi i de seks ændringsforslag.

Så kan man som hr. Jens Thoft gå til bunds i nogle tekniske besværinger over forslagene, og dér har hr. Jens Thoft jo med en elfenbens-tårnsteoretikers sædvanlige gode basis ret i, at man lige kan pille den gruppe af mennesker ud, der har et momsgrundlag på mellem 120.000 kr. og 200.000 kr. og sige: Uha, her går lettelsen ud på, at det bliver skærpet for de pågældende.

Nu er det jo i hvert tilfælde for størstedelen af intervallet bagateller, det drejer sig om. Man skal op i nærheden af de 200.000 kr., før man kan sige, at der er tale om nogen skærpelse. Men dertil kommer, at det jo ikke er en veldefineret gruppe. Det er jo ikke sådan, at man kan sige med salig H. C. Hansen: En gang socialdemokrat, altid socialdemokrat. Man må sige: En gang i momsgrundlagsmarginen mellem 120.000 kr. og 200.000 kr., sandsynligvis ikke mere end én gang inden for det område, for det er jo sådan, at det bliver mere eller mindre tilfældigt, om den, der det ene år har et momsgrundlag på 140.000 kr., det næste år har et på 118.000 kr. eller et på 202.000 kr.

Skal man på en teknisk administrerbar måde gennemføre, sådan som disse natteravnne fra førsteugen har gjort det, en omlægning af bagatelgrænsen, som ikke må koste det provenutab på 9,2 mia. kr., som vi mener det burde have kostet, men kun må koste, at man har fået disse 490 mio. kr. til rådighed fra anden side, så må vi ærlig talt fra Fremskridtspartiets side sige, at at indføre dette 3.000 kr.s fradrag i stedet for de 200.000 kr. som momsgrundlag, det var i hvert tilfælde et skridt i den rigtige retning, når man samtidig skulle gøre noget, der var administrerbart.

Så kan vi andre selvfølgelig glimrende stå og skrige op om, at havde vi haft et fremskridtsflertal i denne sal, så var ændringsforslaget gået ud på, at vi simpelt hen sløjfede hele lovforslaget, altså man fik sløjfet alle 9,2 mia. kr., der inddrives. Men det har jo ikke rigtig nogen relevans, når man nu diskuterer ændringsforslagene. Derfor med den anførte begrundelse: syv nej og seks jaer fra Fremskridtspartiets side.

Glønborg (KRF):

Jeg vil blot opfordre til, at vi holder fast i, at det foreliggende lovforslag er en nødvendig del af en stor eksportpakke, hvis helhedsvirkning gavner os alle sammen, også små virksomheder. Vi har imidlertid alle erkendt, at der for nogle af de små virksomheder også bliver nogle negative virkninger, som går i den anden retning, og det er umuligt at forudsige, hvad den samlede virkning bliver af plusser og minusser for enhver af de små virksomheder. Det er tydeligt, at den ændring af lovforslaget, der er lavet, har løst det alvorligste i problemet.

Tilbage står så at følge med i, hvordan den samlede virkning bliver, og så give så mange oplysninger om arrangementet, at man får de penge, der tilflyder f.eks. fiskerierhvervet, de rigtige steder hen. De millioner, der alt i alt tilflyder hele fiskerisektoren med forædlingsvirksomhed og det hele, skulle jo ikke gerne blive hængende på fabrikkerne, men skulle gerne gå videre til fiskerne. De ting tror jeg at oplysning og erfaring vil hjælpe til at få på plads.

Skulle det vise sig, at vi alt i alt har behandlet fiskerne for dårligt, så gøres der jo fra Folketingets side også andet for fiskeriet. Det samme gælder for landbruget, det samme gælder for andre næringsdrivende, så vi har jo andre muligheder for at oprette eventuelle småskader.